

EUROPEES PARLEMENT

1999

2004

Zittingsdocument

16 mei 2002

DEFINITIEVE VERSIE
A5-0172/2002

*

VERSLAG

over een ontwerp-kaderbesluit van de Raad inzake de tenuitvoerlegging in de Europese Unie van beslissingen tot bevrozing van voorwerpen of bewijsstukken (6980/2002 – C5-0152/2002 – 2001/0803(CNS))

(Hernieuwde raadpleging)

Commissie vrijheden en rechten van de burger, justitie en binnenlandse zaken

Rapporteur: Luís Marinho

Verklaring van de gebruikte tekens

- * Raadplegingsprocedure
Meerderheid van de uitgebrachte stemmen
- **I Samenwerkingsprocedure (eerste lezing)
Meerderheid van de uitgebrachte stemmen
- **II Samenwerkingsprocedure (tweede lezing)
Meerderheid van de uitgebrachte stemmen voor de goedkeuring van het gemeenschappelijk standpunt
Meerderheid van de leden van het Parlement voor de verwerping of amendering van het gemeenschappelijk standpunt
- *** Instemming
Meerderheid van de leden van het Parlement, behalve in de in de artikelen 105, 107, 161 en 300 van het EG-Verdrag en in artikel 7 van het EU-Verdrag bedoelde gevallen
- ***I Medebeslissingsprocedure (eerste lezing)
Meerderheid van de uitgebrachte stemmen
- ***II Medebeslissingsprocedure (tweede lezing)
Meerderheid van de uitgebrachte stemmen voor de goedkeuring van het gemeenschappelijk standpunt
Meerderheid van de leden van het Parlement voor de verwerping of amendering van het gemeenschappelijk standpunt
- ***III Medebeslissingsprocedure (derde lezing)
Meerderheid van de uitgebrachte stemmen voor de goedkeuring van de gemeenschappelijke ontwerp tekst

(De aangeduide procedure is gebaseerd op de door de Commissie voorgestelde rechtsgrondslag.)

Amendementen op wetsteksten

Door het Parlement aangebrachte wijzigingen worden in vet cursief aangegeven. De markering in mager cursief is een aanwijzing voor de technische diensten en betreft passages in de wetstekst waarvoor een correctie wordt voorgesteld (bijvoorbeeld aperte fouten of weglatingen in een taalversie). Dergelijke correcties moeten worden goedgekeurd door de betrokken technische diensten.

INHOUD

	Blz.
PROCEDUREVERLOOP	4
ONTWERPWETGEVINGSRESOLUTIE.....	5
TOELICHTING.....	14

PROCEDUREVERLOOP

Op 20 september 2001 stelde het Europees Parlement zijn standpunt vast inzake het initiatief van de regeringen van de Franse Republiek, het Koninkrijk Zweden en het Koninkrijk België met het oog op de aanneming door de Raad van een kaderbesluit inzake de tenuitvoerlegging in de Europese Unie van beslissingen tot bevrozing van voorwerpen of bewijsstukken (5126/2001 – 2001/0803(CNS)).

Bij schrijven van 3 april 2002 verzocht de Raad, overeenkomstig artikel 39, lid 1 van het Verdrag betreffende de Europese Unie, het Parlement opnieuw om advies inzake een ontwerpbesluit van de Raad inzake de tenuitvoerlegging in de Europese Unie van beslissingen tot bevrozing van voorwerpen of bewijsstukken (6980/2002 – 2001/0803(CNS)).

Op 8 april 2002 gaf de Voorzitter van het Parlement kennis van de verwijzing van dit ontwerp-kaderbesluit van de Raad naar de Commissie vrijheden en rechten van de burger, justitie en binnenlandse zaken als commissie ten principale (C5-0152/2002).

De commissie benoemde reeds op haar vergadering van 27 februari 2002 Luís Marinho tot rapporteur.

Zij behandelde het ontwerp-kaderbesluit en het ontwerpverslag op haar vergadering van 14 mei 2002.

Op dezelfde vergadering hechtte zij met 33 stemmen voor en 2 tegen bij 6 onthoudingen haar goedkeuring aan de ontwerp-wetgevingsresolutie.

Bij de stemming waren aanwezig: Ana Palacio Vallelersundi (voorzitter), Robert J.E. Evans, Lousewies van der Laan en Giacomo Santini (ondervoorzitters), Luís Marinho, (rapporteur en ??? Sérgio Sousa Pinto), Hans Blokland (verving Ole Krarup overeenkomstig artikel 153, lid 2 van het Reglement), Giuseppe Brienza, Kathalijne Maria Buitenweg (verving Alima Boumediene-Thiery), Marco Cappato (verving Mario Borghezio), Charlotte Cederschiöld, Carmen Cerdeira Morterero, Ozan Ceyhun, Carlos Coelho, Gérard M.J. Deprez, Giuseppe Di Lello Finuoli, Marie-Thérèse Hermange (verving de Thierry Cornillet), Jorge Salvador Hernández Mollar, Pierre Jonckheer, Anna Karamanou (verving de Gerhard Schmid), Margot Keßler, Timothy Kirkhope, Eva Klamt, Lucio Manisco (verving de Fodé Sylla), Hartmut Nassauer, William Francis Newton Dunn, Arie M. Oostlander (verving Bernd Posselt), Elena Ornella Paciotti, Paolo Pastorelli (verving de Mary Elizabeth Banotti), Hubert Pirker, Martine Roure, Heide Rühle, Olle Schmidt (verving de Francesco Rutelli), Ilka Schröder, Ole Sorensen (verving Baroness Sarah Ludford), Patsy Sörensen, The Earl of Stockton (verving The Lord Bethell), Joke Swiebel, Anna Terrón i Cusí, Maurizio Turco, Gianni Vattimo (verving Walter Veltroni), Christian Ulrik von Boetticher en Olga Zrihen Zaari (verving de Martin Schulz).

Het verslag werd ingediend op 16 mei 2002.

De termijn voor de indiening van amendementen wordt bekendgemaakt in de ontwerp-agenda voor de vergaderperiode waarin het verslag wordt behandeld.

ONTWERPWETGEVINGSRESOLUTIE

Wetgevingsresolutie van het Europees Parlement over een ontwerp-kaderbesluit van de Raad inzake de tenuitvoerlegging in de Europese Unie van beslissingen tot bevrozing van voorwerpen of bewijsstukken (6980/2002 – C5-0152/2002 – 2001/0803(CNS))

(Raadplegingsprocedure – hernieuwde raadpleging)

Het Europees Parlement,

- gezien het ontwerp-kaderbesluit van de Raad (6980/2002)¹,
 - gezien het initiatief van de regeringen van de Franse Republiek, het Koninkrijk Zweden en het Koninkrijk België (5126/2001)²,
 - verwijzend naar zijn standpunt van 20 september 2001 in het kader van de eerste raadpleging³,
 - gelet op artikel 34, lid 2, onder b) van het EU-Verdrag,
 - opnieuw geraadpleegd door de Raad overeenkomstig artikel 39, lid 1 van het Verdrag betreffende de Europese Unie (C5-0152/2002),
 - gelet op de artikelen 106 en 67 van zijn Reglement,
 - gezien het verslag van de Commissie vrijheden en rechten van de burger, justitie en binnenlandse zaken (A5-0172/2002),
1. hecht zijn goedkeuring aan het ontwerp-kaderbesluit van de Raad, als geamendeerd door het Parlement;
 2. verzoekt de Raad, wanneer deze voornemens is af te wijken van de door het Parlement goedgekeurde tekst, het Parlement hiervan op de hoogte te stellen;
 3. wenst opnieuw te worden geraadpleegd ingeval de Raad voornemens is ingrijpende wijzigingen aan te brengen in zijn ontwerp-kaderbesluit;
 4. verzoekt zijn Voorzitter het standpunt van het Parlement te doen toekomen aan de Raad en de Commissie alsmede aan de regeringen van de Franse Republiek, het Koninkrijk Zweden en het Koninkrijk België.

¹ Nog niet gepubliceerd.

² PB C 75, 7.3.2001, blz. 3-13.

³ PB C 77, 28.3.2002, blz. 45.

Amendement 1

Titel

Ontwerpkaderbesluit inzake de tenuitvoerlegging in de Europese Unie van beslissingen tot bevrozing van voorwerpen of bewijsstukken

Ontwerpkaderbesluit inzake de tenuitvoerlegging in de Europese Unie van beslissingen tot bevrozing van voorwerpen **teneinde** bewijsstukken **in verband met een strafbaar feit te verkrijgen en veilig te stellen of hierop beslag te leggen.**

Motivering

Deze formulering van de titel geeft duidelijk het doel van het initiatief aan en voldoet daarmee aan richtsnoer 8 van het Interinstitutioneel Akkoord van 22 december 1998 betreffende de redactionele kwaliteit van communautaire wetgeving, die bepaalt dat “de titel van het besluit zo beknopt en volledig mogelijk het voorwerp ervan aangeeft en niet misleidend is wat de inhoud van het regelgevend gedeelte betreft.”

Amendement 2

Overweging 1

(1) De Europese Raad van Tampere van 15 en 16 oktober 1999 heeft het beginsel van wederzijdse erkenning onderschreven, dat de hoeksteen van de justitiële samenwerking binnen de Unie zou moeten worden in zowel burgerlijke als strafzaken.

(1) De Europese Raad van Tampere van 15 en 16 oktober 1999 heeft **met name in conclusie 33** het beginsel van wederzijdse erkenning onderschreven, dat de hoeksteen van de justitiële samenwerking binnen de Unie zou moeten worden in zowel burgerlijke als strafzaken.

Motivering

In lijn met punt 45, alinea f), van de JBZ-Raad van december 1998 (het zogeheten Actieplan van Wenen), is in conclusie 33 van de Europese Raad van Tampere het politieke mandaat vervat voor het in praktijk brengen van wederzijdse erkenning van rechterlijke beslissingen, waaruit dit initiatief is voortgevloeid. Vermelding van deze conclusie mag daarom niet ontbreken.

Amendement 3

Overweging 1 bis (nieuw)

(1 bis) Overeenkomstig conclusie 36 van de Europese Raad van Tampere dienen de

huidige samenwerkingsverbanden tussen de lidstaten plaats te maken voor een systeem van vrij verkeer van rechterlijke beslissingen, zowel van voorlopige als van definitieve aard, in de ruimte van vrijheid, veiligheid en rechtvaardigheid.

Motivering

Een en ander vloeit, juridisch gezien en in de dagelijkse praktijk, logisch voort uit de totstandbrenging van de Ruimte van Vrijheid, Veiligheid en Rechtvaardigheid en uit het in conclusie 36 vervatte politieke mandaat.

Amendement 4

Overweging 2

(2) Het beginsel van wederzijdse erkenning moet ook van toepassing zijn op gerechtelijke beslissingen die tijdens het vooronderzoek worden gegeven, in het bijzonder die op grond waarvan de bevoegde autoriteiten snel bewijsstukken veilig kunnen stellen en beslag kunnen leggen op gemakkelijk verplaatsbare voorwerpen.

(2) Het beginsel van wederzijdse erkenning moet ook van toepassing zijn op gerechtelijke beslissingen die tijdens het vooronderzoek worden gegeven, in het bijzonder die op grond waarvan de bevoegde **gerechtelijke** autoriteiten snel beslag kunnen leggen op gemakkelijk verplaatsbare voorwerpen **met het oog op daaropvolgende confiscatie** of bewijsstukken **in verband met een strafbaar feit** veilig kunnen stellen.

Motivering

Beslissingen die gevolgen kunnen hebben voor de subjectieve rechten van burgers moeten door de gerechtelijke autoriteiten worden genomen. Dit laat onverlet dat in het kader van spoedprocedures onmiddellijk uitvoerbare besluiten kunnen worden genomen met bovenstaand doel, aangezien dit in overeenstemming is met de geest van het kaderbesluit.

Amendement 5

Overweging 3

(3) Op 29 november 2000 heeft de Raad overeenkomstig de conclusies van Tampere een programma van maatregelen goedgekeurd om uitvoering te geven aan het beginsel van wederzijdse erkenning in strafzaken, met als eerste prioriteit (maatregelen 6 en 7) de aanneming van een instrument ter toepassing van het beginsel van wederzijdse erkenning bij bevrozing van bewijsstukken en voorwerpen.

(3) Op 29 november 2000 heeft de Raad overeenkomstig de conclusies van Tampere een programma van maatregelen goedgekeurd om uitvoering te geven aan het beginsel van wederzijdse erkenning in strafzaken, met als eerste prioriteit (maatregelen 6 en 7) de aanneming van een instrument ter toepassing van het beginsel van wederzijdse erkenning bij bevrozing van voorwerpen **met het oog op**

van bewijsstukken en voorwerpen.

daaropvolgende confiscatie of het verkrijgen en veiligstellen van bewijsstukken in verband met een strafbaar feit..

Motivering

Spreekt voor zich.

Amendement 6
Overweging 3 bis (nieuw)

(3 bis) De beslissingen tot bevrozing moeten onderworpen worden aan adequate controle en worden genomen door de bevoegde gerechtelijke autoriteiten.

Motivering

Op beslissingen tot bevrozing moet een gerechtelijke controle worden uitgeoefend die moet waarborgen dat hiertegen op inhoudelijke of formele gronden beroep kan worden ingesteld.

Amendement 7
Artikel 1

Met dit kaderbesluit wordt beoogd de regels vast te stellen volgens welke een lidstaat een door een rechterlijke autoriteit van een andere lidstaat gegeven beslissing tot bevrozing op zijn grondgebied erkent en ten uitvoer legt. Het laat de verplichting tot eerbiediging van de grondrechten en de fundamentele rechtsbeginselen, zoals neergelegd in artikel 6 van het Verdrag betreffende de Europese Unie, onverlet.

Met dit kaderbesluit wordt beoogd de regels vast te stellen volgens welke een lidstaat een door een rechterlijke autoriteit van een andere lidstaat ***in het kader van een strafrechtelijke procedure*** gegeven beslissing tot bevrozing ***met het oog op daaropvolgende confiscatie of het verkrijgen en veiligstellen*** van bewijsstukken ***in verband met een strafbaar feit***, op zijn grondgebied erkent en ten uitvoer legt. Het laat de verplichting tot eerbiediging van de grondrechten en de fundamentele rechtsbeginselen, zoals neergelegd in artikel 6 van het Verdrag betreffende de Europese Unie, onverlet.

Motivering

Zie amendement 5. Tevens dient te worden gepreciseerd dat het om een strafrechtelijke procedure moet gaan.

Amendement 8 Artikel 2, letter a)

a) beslissingsstaat: de lidstaat waarin een rechterlijke autoriteit als omschreven in het nationale recht van de beslissingsstaat, in een strafprocedure een beslissing tot bevroezing heeft gegeven, geldig heeft verklaard of op enigerlei wijze heeft bevestigd;

a) beslissingsstaat: de lidstaat waarin een rechterlijke autoriteit als omschreven in het nationale recht van de beslissingsstaat, in een strafprocedure een beslissing tot bevroezing **met het oog op daaropvolgende confiscatie of het verkrijgen en veiligstellen** van bewijsstukken **in verband met een strafbaar feit** heeft gegeven, geldig heeft verklaard of op enigerlei wijze heeft bevestigd;

Motivering

Zie vorig amendement.

Amendement 9 Artikel 2, letter c)

c) beslissing tot bevroezing: elke door een bevoegde rechterlijke autoriteit van de beslissingsstaat getroffen maatregel ter voorkoming van vernietiging, verwerking, verplaatsing, overdracht of vervreemding van voorwerpen die door de beslissingsstaat geconfisqueerd zouden kunnen worden of als bewijsstukken zouden kunnen dienen;

c) beslissing tot bevroezing: elke door een bevoegde rechterlijke autoriteit van de beslissingsstaat **in het kader van een strafrechtelijke procedure** getroffen maatregel ter voorkoming van vernietiging, verwerking, verplaatsing, overdracht of vervreemding van voorwerpen die door de beslissingsstaat geconfisqueerd zouden kunnen worden of als bewijsstukken zouden kunnen dienen;

Motivering

Zie amendement 7.

Amendement 10 Artikel 2, letter d), inleidende formule

d) voorwerpen: goederen van enigerlei aard, lichamenlijk of onlichamelijk, roerend

d) voorwerpen: goederen van enigerlei aard, lichamenlijk of onlichamelijk, roerend

of onroerend, alsmede rechtsbescheiden waaruit de eigendom of andere rechten ten aanzien van die goederen blijken, en ten aanzien waarvan de bevoegde rechterlijke autoriteit van de beslissingsstaat van mening is:

of onroerend, *elektronisch of anderszins opgeslagen gegevens*, alsmede rechtsbescheiden waaruit de eigendom of andere rechten ten aanzien van die goederen blijken, en ten aanzien waarvan de bevoegde rechterlijke autoriteit van de beslissingsstaat van mening is:

Motivering

Door de snelle technologische ontwikkelingen zullen gegevens die in verfijnde computersystemen of anderszins zijn opgeslagen van steeds groter belang worden.

Amendement 11 Artikel 3, lid 2, inleidende formule

2. De volgende strafbare feiten zoals omschreven in het recht van de beslissingsstaat en indien daarop in de beslissingsstaat een vrijheidsstraf staat met een maximum van ten minste **drie jaar**, zullen niet op dubbele strafbaarheid worden getoetst:

2. De volgende strafbare feiten zoals omschreven in het recht van de beslissingsstaat en indien daarop in de beslissingsstaat een vrijheidsstraf staat met een maximum van ten minste **twee jaar**, zullen niet op dubbele strafbaarheid worden getoetst:

Motivering

In de gemeenschappelijke ruimte van vrijheid, veiligheid en rechtvaardigheid van de EU, waarin delinquenten zich ongehinderd door fysieke grenzen kunnen bewegen, moet strafrechtelijke grenzen die toepassing van de wet verhinderen, geleidelijk verdwijnen.

Als eerste stap in deze richting wordt verkorting van de minimale maximumstraf tot 2 jaar voorgesteld, omdat onder het huidige voorstel veel tegoeden, verworven door een strafbaar feit, buiten schot zouden blijven aangezien niet tot bevrozing kan worden overgegaan.

Amendement 12 Artikel 3, lid 3

3. De Raad kan te allen tijde, met eenparigheid van stemmen, besluiten andere categorieën van strafbare feiten toe te voegen aan de lijst in lid 2, na raadpleging van het Europees Parlement onder de voorwaarden van artikel 39, lid 1, van het VEU. De Raad overweegt in het licht van het door de Commissie conform artikel 14 ingediende verslag of de lijst moet worden uitgebreid **dan wel**

3. De Raad kan te allen tijde, met eenparigheid van stemmen, besluiten andere categorieën van strafbare feiten toe te voegen aan de lijst in lid 2, na raadpleging van het Europees Parlement onder de voorwaarden van artikel 39, lid 1, van het VEU. De Raad overweegt in het licht van het door de Commissie conform artikel 14 ingediende verslag of de lijst moet worden uitgebreid.

aangepast.

Motivering

In de gemeenschappelijke ruimte van vrijheid, veiligheid en rechtvaardigheid van de EU, waarin delinquenten zich ongehinderd door fysieke grenzen kunnen bewegen, moet strafrechtelijke grenzen die toepassing van de wet verhinderen, geleidelijk verdwijnen. Daarom moet de lijst van strafbare feiten worden uitgebreid tot alle in de afzonderlijke lidstaten als zodanig aangemerkte strafbare feiten, zonder dat wordt getoetst op dubbele strafbaarheid. Dit om te voorkomen dat een groot aantal strafbare feiten onbestraft blijft en de opbrengst ervan ongemoeid wordt gelaten.

Amendement 13

Artikel 5, lid 2

2. Alle aanvullende dwangmaatregelen waartoe de beslissing tot bevrozing noopt, worden genomen volgens de toepasselijke procedurele regels van de tenuitvoerleggingsstaat.

2. Alle aanvullende dwangmaatregelen waartoe de beslissing tot bevrozing noopt, ***moeten evenredig zijn***, worden genomen volgens de toepasselijke procedurele regels van de tenuitvoerleggingsstaat.

Motivering

Spreekt voor zich.

Or. en

Amendement 14

Artikel 11, lid 2 bis (nieuw)

2 bis. In de tenuitvoerleggingsstaat kan het beroep uitsluitend betrekking hebben op de in artikel 7 vermelde gronden voor niet-erkenning, de in artikel 8 vermelde redenen voor opschorting van de tenuitvoerlegging, of de tenuitvoerleggingsvoorwaarden waarnaar wordt verwezen in artikel 6, lid 2.

Motivering

In het wetgevingsvoorstel wordt glashelder aangegeven dat een inhoudelijk beroep alleen kan worden ingesteld in de beslissingsstaat, doch wordt niet ingegaan op de mogelijkheden voor een beroep in de tenuitvoerleggingsstaat. Dit hiaat moet worden opgevuld.

Amendement 15

Artikel 14, lid 1

1. De lidstaten treffen de noodzakelijke maatregelen om uiterlijk op [...] aan dit kaderbesluit te voldoen.

1. De lidstaten treffen de noodzakelijke maatregelen om uiterlijk op **31 december 2002** aan dit kaderbesluit te voldoen.

Motivering

Het is van groot belang dat de politieke wil, zoals tot uitdrukking gebracht in de conclusies 33, 36 en 37 van de Europese Raad van Tampere van 15/16 oktober 1999, waarop werd overeengekomen dat het beginsel van wederzijdse erkenning van rechterlijke beslissingen de hoeksteen moet vormen voor de justitiële samenwerking binnen de EU op strafrechtelijk en civielrechtelijk terrein, zo snel mogelijk en prioritair wordt toegepast op rechterlijke bevelen in de procesfase, "in het bijzonder die welke de bevoegde autoriteiten in staat stellen snel de hand te leggen op bewijsstukken en beslag te leggen op gemakkelijk verplaatsbare goederen".

Amendement 16

Artikel 14, lid 2

2. De lidstaten delen het secretariaat-generaal van de Raad en de Commissie uiterlijk op dezelfde datum de tekst mee van de voorschriften waarmee zij hun verplichtingen uit hoofde van dit kaderbesluit in nationaal recht omzetten. Uiterlijk op [...] beoordeelt de Raad, aan de hand van een op grond van deze gegevens opgesteld verslag en van een schriftelijk verslag van de Commissie, in hoeverre de lidstaten de nodige maatregelen hebben getroffen om aan dit kaderbesluit te voldoen.

2. De lidstaten delen het secretariaat-generaal van de Raad en de Commissie uiterlijk op dezelfde datum de tekst mee van de voorschriften waarmee zij hun verplichtingen uit hoofde van dit kaderbesluit in nationaal recht omzetten. Uiterlijk op **30 juni 2003** beoordeelt de Raad, aan de hand van een op grond van deze gegevens opgesteld verslag en van een schriftelijk verslag van de Commissie, in hoeverre de lidstaten de nodige maatregelen hebben getroffen om aan dit kaderbesluit te voldoen.

Motivering

Zie motivering vorig amendement.

Amendement 17 Bijlage I, punt 2.4.

2.4. Talen voor contacten met de autoriteit die de beslissing heeft gegeven

- 2.4.1. **Duits**
- 2.4.2. **Engels**
- 2.4.3. **enz.**

2.4. Talen voor contacten met de autoriteit die de beslissing heeft gegeven

Motivering

Elke officiële taal van de EU komt in aanmerking. Specificatie heeft dus geen zin.

Amendement 18 Bijlage I, punt 3

3. Strafbare feiten (één of meer) waarvoor de beslissing tot bevrozing is gegeven:

- 3.1. **Illegale drugshandel**
- 3.2. **Fraude waardoor de financiële belangen van de Europese Gemeenschappen worden geschaad**
- 3.3. **Witwassen van de opbrengsten van criminaliteit**

3. Strafbare feiten (één of meer) waarvoor de beslissing tot bevrozing is gegeven

Motivering

De huidige lijst komt overeen met die van het oorspronkelijke voorstel, gepubliceerd in PB C 75 van 7 maart 2001, blz. 3. Deze lijst kan beter blanco blijven, zodat alle soorten strafbare feiten onder het kaderbesluit vallen.

TOELICHTING

I. INLEIDING

De Europese Unie bestaat momenteel uit 15 nationale rechtsstelsels die onderling aanzienlijk verschillen. Deze situatie heeft tot gevolg dat zich voortdurend allerlei problemen voordoen zodra meer dan een lidstaat is betrokken bij een gerechtelijke procedure.

Daar komt nog bij dat de grote verscheidenheid van procedures en de verschillende talen eveneens leiden tot vertragingen bij de verzending van documenten tussen rechtbanken in verschillende lidstaten.

Nadat de interne markt zonder binnengrenzen een feit was geworden kon men niet langer de ogen sluiten voor de absolute noodzaak van een Europese justitiële ruimte op zowel civielrechtelijk als strafrechtelijk terrein.

Het feit dat gezinsbanden of commerciële of financiële belangen tussen Europese burgers hand over hand toenemen, maakt het voor nationale overheden steeds moeilijker adequaat in te spelen op de controverses of geschillen die op civielrechtelijk of handelsrechtelijk terrein uit deze banden kunnen voortvloeien.

Met het Verdrag van Amsterdam werd een fundamentele stap in de goede richting gezet door "communitarisering" van de justitiële samenwerking in burgerlijke zaken. Deze is vastgelegd in de artikelen 61 en 65 van het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap en werd zo uit de derde pijler van de Europese Unie gelicht, waarin zij zich sinds het Verdrag van Maastricht bevond.

Met het verdwijnen van de binnengrenzen tussen de lidstaten is samenwerking tussen de nationale strafrechtelijke, politie- en douane-instanties steeds noodzakelijker geworden om de internationale georganiseerde misdaad te kunnen bestrijden.

Op strafrechtelijk gebied zijn de lidstaten er echter niet in geslaagd om bij de onderhandelingen over het Verdrag van Maastricht de nationale barrières te slechten en bleef de "politieke en justitiële samenwerking op strafrechtelijk gebied" geregeld in titel VI van het Verdrag van de Europese Unie, en kwam het te vallen onder de zogeheten "derde pijler", een situatie waarmee de belangen en behoeften van de Europese burgers zeker niet waren gediend.

II. DE HERNIEUWDE RAADPLEGING OVER HET ONTWERP-KADERBESLUIT VAN DE RAAD INZAKE DE TENUITVOERLEGGING IN DE EUROPESE UNIE VAN BESLISSINGEN TOT BEVRIEZING VAN VOORWERPEN OF BEWIJSSTUKKEN

1. Algemene beoordeling van de hernieuwde raadpleging in samenhang met de raadpleging van 9 februari 2001 en het standpunt van het EP.

Op zijn vergadering van 30 november en 1 december 2000 stelde de Raad van ministers van Binnenlandse Zaken en Justitie het maatregelenprogramma vast waarnaar werd verwezen in conclusie 37 van het voorzitterschap van de Europese Raad van Tampere. Aldus werd uitvoering gegeven aan het politieke mandaat dat was vervat in de conclusies 33, 36 en 37 van Tampere.

Met name in de maatregelen 6 en 7 van dit programma werd aangegeven dat prioriteit werd gegeven aan de vaststelling van een instrument voor toepassing, tussen de lidstaten, van conclusie 36 van Tampere.

Om bovengenoemde maatregelen uit te voeren en in praktijk te brengen werd op dezelfde dag een initiatief gepresenteerd door de regeringen van de Franse Republiek, het Koninkrijk Zweden en het Koninkrijk België met het oog op de aanneming door de Raad van een kaderbesluit inzake de tenuitvoerlegging in de Europese Unie van beslissingen tot bevrozing van vermogensbestanddelen of bewijsstukken.

Het Europees Parlement werd op 9 februari 2001 door de Raad over dit initiatief geraadpleegd. Rapporteur was bij die gelegenheid eveneens rapporteur en zijn ontwerpverslag werd door de bevoegde parlementaire commissie goedgekeurd op 11 juli 2001. De wetgevingsresolutie van het EP hierover werd goedgekeurd op 20 september 2001.

Het is niet de bedoeling hier in te gaan op de goedgekeurde amendementen op de eerste tekst van het ontwerpinitiatief. Ik acht het echter wel noodzakelijk kort in te gaan op sommige amendementen die betrekking hadden op de essentie van het initiatief, namelijk de toepassings sfeer. In deze amendementen werd voorgesteld rechterlijke beslissingen inzake bevrozing van goederen of voorwerpen van toepassing te maken op alle soorten misdrijven, zonder toetsing op dubbele strafbaarheid, en dus niet alleen op de lijst van zes soorten misdrijven die werd voorgesteld in het wetgevingsinitiatief, en waarvoor Europol bevoegd was.

Rapporteur stelt met tevredenheid vast dat bij deze hernieuwde raadpleging over het ontwerp kaderbesluit de indertijd door het Europees Parlement voorgestelde amendementen grotendeels zijn overgenomen en dat de toepassings sfeer fors is uitgebreid tot 32 soorten misdrijven. Bovendien blijft de mogelijkheid open dat ook de niet expliciet genoemde misdrijven in aanmerking komen voor deze toepassing, op voorwaarde dat in sommige gevallen sprake moet zijn van dubbele strafbaarheid en dat in andere gevallen de wetgeving van de tenuitvoerleggingsstaat moet voorzien in een mogelijkheid van bevrozing op grond van soortgelijke feiten.

Rapporteur is zich bewust van het feit dat de eerste amendementen van het Europees Parlement in de Raad uitvoerig zijn besproken en geanalyseerd, dat hieraan veel waarde is toegekend en terdege rekening mee is gehouden in de redactie van dit nieuwe wetgevingsinitiatief, waarover het Europees Parlement nu verplicht opnieuw wordt geraadpleegd.

Rapporteur is zich voorts bewust van de zwaarwegende gevolgen van de tragische gebeurtenissen van 11 september 2001, die hebben geleid tot een nieuwe politieke wil om ingrijpende wijzigingen aan te brengen in het aanvankelijke ontwerpinitiatief.

Evenmin is het rapporteur ontgaan dat er, behoudens enkele uit de aard van het onderwerp voortvloeiende verschillen, duidelijke parallellen zijn tussen het onderhavige wetgevingsvoorstel en het kaderbesluit betreffende het Europese aanhoudingsbevel.

Tenslotte stelt rapporteur vast dat het onderhavige initiatief een beslissende stap zet op weg naar de totstandkoming van een Europese justitiële ruimte.

Voor het eerst in de geschiedenis van de Europese Unie en in de geschiedenis van de mensheid staat een aantal landen op het punt een akkoord te bereiken over wederzijdse en volledige erkenning van alle rechtsgevolgen van strafrechtelijke besluiten genomen door de gerechtelijke autoriteiten van één van deze landen. Deze besluiten zullen automatisch door de autoriteiten van de andere landen worden geaccepteerd en uitgevoerd.

Rapporteur is van oordeel dat de inhoud van ontwerp-kaderbesluit van de Raad een revolutionaire verandering inhoudt ten opzichte van het traditionele systeem en voor de toekomst perspectieven opent die tot voor kort ondenkbaar waren, die verstrekkende gevolgen zullen hebben en een verdere stap vormen op weg naar een veilige en rechtvaardige Europese Unie.

2. De amendementen

In de eerste plaats wil rapporteur zijn tevredenheid uiten over het feit dat dit nieuwe wetgevingsvoorstel een aanmerkelijke verbetering vormt zowel wat betreft de vorm als wat betreft de inhoud, ten opzichte van het eerdere initiatief.

Rapporteur vindt het voorstel echter nog steeds niet ver genoeg gaan en stelt daarom nog een aantal amendementen voor op de tekst.

De amendementen 1, 2, 4, 5, 7 en 8 betreffen een technische verbetering van de tekst.

De amendementen 3, 6 en 9 en een gedeelte van de amendementen 4 en 7 hebben tot doel te waarborgen dat alle besluiten in verband met bevrozing van goederen, zoals voorzien in het voorstel, zowel in de beslissingsstaat als in de tenuitvoerleggingsstaat uitsluitend worden genomen door de gerechtelijke autoriteiten van het betrokken land in het kader van een strafrechtelijke procedure.

De amendementen 11, 12, 13, 14 en 18 raken de essentie van het voorstel, namelijk de toepassings sfeer. Rapporteur is van oordeel dat de maximumduur van de straf voor het misdrijf, van minimaal drie jaar, waarvoor besluiten tot bevrozing van voorwerpen kunnen worden genomen zonder toetsing op dubbele strafbaarheid, te lang is en moet worden teruggebracht tot twee jaar omdat anders teveel vermogensbestanddelen verworven dankzij een strafbaar feit, buiten schot zouden blijven.

Rapporteur is voorts van oordeel dat landen de tenuitvoerlegging niet afhankelijk mogen stellen van de voorwaarden van dubbele strafbaarheid of de voorwaarden dat de nationale wetgeving in

soortgelijke gevallen voorziet in bevestiging, wanneer het gaat om strafbare feiten die niet expliciet in het initiatief worden genoemd.

De amendementen 6 en 14 hebben tot doel de rechterlijke controle op de beslissingen te waarborgen en duidelijk aan te geven in welke gevallen beroepen kunnen worden ingesteld in de tenuitvoerleggingsstaat, aangezien inhoudelijke beroepen altijd in de beslissingsstaat moeten worden ingesteld.

Tenslotte worden de amendementen 15 en 16 voorgesteld met het oog op de dringende noodzaak het kaderbesluit zo snel mogelijk in werking te laten treden om de al dan niet georganiseerde misdaad te kunnen bestrijden, aangezien het kaderbesluit zou kunnen vooruitlopen op de bepalingen van het wetgevingsvoorstel.